Міністерство освіти і науки України

Департамент освіти і науки

Полтавської обласної державної адміністрації

Державний професійно – технічний навчальний заклад

«Полтавське вище професійне училище імені А. О. Чепіги»

Методична розробка

на тему:

«Національно – патріотичне виховання, як невід´ємна складова виховної системи закладу»

Підготувала

Класний керівник

Василевська В. В.

Полтава - 2022

ЗМІСТ МАТЕРІАЛІВ

1. Вступ
2. Національно-патріотичне виховання, як невід’ємна складова виховної системи закладу
3. Сутність національно-патріотичного виховання, його мета, завдання та принципи
4. Позакласна робота з національно-патріотичного виховання. Анкети
5. Висновки
6. Список використаної літератури

Вступ

Сучасні умови освітньої модернізації потребують нових підходів до освіти і виховання підростаючого покоління.

Виховні цілі, завдання і способи їх реалізації повинні забезпечувати розв'язання проблем виховання і розвитку патріотизму в дошкільному навчальному закладі. У Законі «Про освіту» зазначено, що освіта в Україні повинна здійснюватися з урахуванням національних традицій та звичаїв, історичних, культурних цінностей України, що дасть змогу звертатися до історії українських традицій та сприяти спадкоємності поколінь.

Культура створюється національними шляхами і засобами, вона має національний зміст і характер, гуманістичний потенціал і втілює у собі та розвиває національні, загальнолюдські цінності. Чим більше ми дбаємо про розвиток національної культури, тим більше дбаємо і про розвиток загальнолюдських цінностей, що так необхідні нам на сучасному етапі становлення суспільства.

Дуже важливим є розкриття того, що наш народ, як і інші, з давніх-давен виховував своїх дітей рідною мовою, засобами міфології, мистецтва, національних традицій, звичаїв і обрядів. Виховання у кожної дитини правильного ставлення до культури, мистецтва, особистості - одне з найважливіших завдань сучасної національної системи виховання.

Самобутня особистість - це найбільше багатство нації. Чим більше буде яскравих, самобутніх особистостей, тим кращі умови створюватимуться для поглиблення, розвитку самобутності нації. Сучасна педагогіка базується на відродженні духовності українського народу, його менталітету.

Національно-патріотичне виховання дітей та молоді – це комплексна системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, громадських організацій, сім'ї, освітніх закладів, інших соціальних інститутів щодо формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про благо свого народу, готовності до виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту

національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави. Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації.

Національно-патріотичне виховання,
як невід'ємна складова виховної системи закладу

Наш час вимагає відродження і розвитку української національної системи освіти і виховання. Актуальність національно-патріотичного виховання зумовлюється водночас процесом становлення України як єдиної політичної нації. В умовах поліетнічної держави, воно покликане сприяти цілісності, соборності України, що є серцевиною української національної ідеї. При цьому важливо, щоб об'єднання різних етносів і регіонів України задля національного відродження, розбудови й вдосконалення суверенної правової держави і громадянського суспільства здійснювалось саме на базі демократичних цінностей, які в свою чергу мають лежати в основі патріотичного виховання.

Батьки, викладачі і вихователі повинні усвідомлювати, що в процесі виховання кожної дитини мають застосовуватися численні вітчизняні пізнавально-виховні традиції. Молоді потрібно оволодіти не лише системою наукових знань, а насамперед цілісною національною культурою, духовністю, не виключаючи вищі здобутки культури, духовності цивілізованих народів. Патріотизм покликаний дати новий імпульс духовному оздоровленню народу, формуванню в Україні громадянського суспільства, яке передбачає трансформацію громадянської свідомості, моральної, правової культури особистості, розквіту національної самосвідомості і грунтується на визнанні пріоритету прав людини. Суспільства, яке функціонує на засадах гуманізму, свободи, верховенства закону, соціальної справедливості, гарантує умови для зростання добробуту народу. Суспільства, яке є єдиним дієвим механізмом розбудови не олігархічної, а народної демократії, правової України, виступає, з одного боку, джерелом опозиції державній владі, а з іншого - взаємодоповнює її, реалізуючи свої розвивальну і контролюючу функції.

Виходячи з цього, патріотизм на даний час є нагальною потребою і держави, якій необхідно, щоб усі діти стали національно свідомими громадянами – патріотами, здатними забезпечити країні гідне місце в

цивілізованому світі, і особистості, яка своєю діяльнісною любов'ю до Батьківщини прагне досягти взаємності з метою створення умов для вільного саморозвитку і збереження індивідуальності; і суспільства, яке зацікавлене в тому, щоб саморозвиток особистості, становлення її патріотичної самосвідомості здійснювався на моральній основі.

Виховання у молодого покоління почуття патріотизму, відданості справі зміцнення державності, активної громадянської позиції нині визнані проблемами загальнодержавного масштабу. Сьогодні Українська держава та її громадяни стають безпосередніми учасниками процесів, які мають надзвичайно велике значення для подальшого визначення, першою чергою, своєї долі, долі своїх сусідів, подальшого світового порядку на планеті. В сучасних важких і болісних ситуаціях викликів та загроз і водночас великих перспектив розвитку, кардинальних змін у політиці, економіці, соціальній сфері пріоритетним завданням суспільного поступу, поряд з убезпеченням своєї суверенності й територіальної цілісності, пошуками шляхів для інтегрування в європейське співтовариство, є визначення нової стратегії виховання як багатокомпонентної та багатовекторної системи, яка великою мірою формує майбутній розвиток Української держави.

Національно-патріотичне виховання дітей та молоді – це комплексна системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, громадських організацій, сім'ї, освітніх закладів, інших соціальних інститутів щодо формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про благо свого народу, готовності до виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави. Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації.

Патріотичне виховання – складова національного виховання, головною метою якого є становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин. Воно сприяє єднанню українського народу, зміцненню соціально-економічних, духовних, культурних основ розвитку українського суспільства і держави.

Національно-патріотичне виховання у нашому навчальному закладі ДПТНЗ «Полтавське вище професійне училище імені А.О. Чепіги» здійснюється під час проведення гурткових занять, через систему виховних заходів, проведення екскурсій. Керівники гуртків, класні керівники у своїй роботі керуються Конституцією України, Концепцією Національно-патріотичного виховання, Національною програмою «Діти України», нормативними документами, наказами, розпорядженнями Президента України, Міністерства освіти і науки, обласного та міського управління освіти.

Розуміючи важливість виховної діяльності класного керівника, відповідально виконую свої обов'язки, докладаю всіх зусиль, щоб виховання підлітків відбувалось в атмосфері добра і творчості, взаємодопомоги і взаємоповаги, доброзичливості та толерантності. У своїй діяльності використовую різноманітні традиційні та інноваційні форми виховної діяльності - головне, щоб вони давали бажаний результат. З цією метою з учнями проводила виховні години національно – патріотичного виховання:

- Виховна година «Серед святкових наших днів і дата звільнення Полтави», «Захисникам Вітчизни, борцям за Батьківщину – земний уклін», « Війна росії проти України, відсіч».
- Конкурс малюнків «Ми всі – одна родина»;
- Бесіди з елементами рольових ігр «Колиска роду – українська хата», «Зимові свята»;
- Лекції про державні свята.

- Анкетування.
- Виховні години.

Калейдоскоп учнівського життя групи різноманітний. Учні займаються в училищних гуртках та спортивних секціях. Успішно діє учнівське самоврядування.

Діти з задоволенням беруть участь у художній самодіяльності, співпрацюють з бібліотекою.

Мої діти – сучасні діти. Кожен із них - людина майбутнього.

Сутність національно-патріотичного виховання, його мета, завдання та принципи

Враховуючи сучасну суспільно-політичну ситуацію, що склалася в Україні, усе більшої актуальності набуває виховання в молодого покоління почуття патріотизму, відданості загальнодержавній справі зміцнення країни, активної громадянської позиції тощо.

Тому, в першу чергу, саме навчальний заклад ДПТНЗ «Полтавське вище професійне училище імені А.О. Чепіги має стати для кожної дитини осередком становлення громадянина - патріота України, готового самовіддано розбудовувати країну як суверенну, незалежну, демократичну, правову, соціальну державу, сприяти єднанню українського народу та встановленню громадянського миру й злагоди в суспільстві.

Патріотизм (від латинського patria – країна, вітчизна, батьківщина) – це любов і відданість Батьківщині, прагнення своїми діями служити її інтересам. Історичне джерело патріотизму – це формування зв’язків з рідною землею, рідною мовою, народними традиціями, звичаями та культурою. Нині патріотизм покликаний дати новий імпульс духовному оздоровленню народу, формуванню в Україні громадянського суспільства, яке передбачає трансформацію громадянської свідомості, моральної, правової культури особистості, розквіту національної самосвідомості і ґрунтується на визнанні пріоритету прав людини. Визначальною рисою українського патріотизму має бути його дієвість, спроможна перетворювати почуття в конкретні справи та вчинки на користь держави. Справжній патріот повинен мати активну життєву позицію, своїми справами та способом життя сприяти якісним змінам ситуації в країні на краще. Для формування такої свідомості особистості має бути успішно реалізована цілісна система національно-патріотичного виховання.

В основу національно-патріотичного виховання мають бути покладені історичні й культурні цінності, традиції і звичаї народу, значення яких зростає в умовах європейської інтеграції України. Головною тенденцією

національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до Батьківщини, держави, народу, нації. Посилення національно-патріотичного виховання нерозривно пов’язане з трансформацією правової культури, правової та громадянської свідомості. Ці процеси, у свою чергу, ґрунтуються на:

– визнанні й забезпеченні в реальному житті прав людини, гідності та свободи як правових і соціальних цінностей (підхід, що ґрунтується на правах людини);

- утвердженні гуманістичної моралі та формуванні поваги до таких цінностей, як свобода, рівність, справедливість, чесність, відповідальність тощо;

– утвердженні поваги до Конституції України, законодавства, державної символіки, державної мови;

– формуванні соціальної активності особистості – готовності до участі в процесах державотворення, до виконання громадянського й конституційного обов'язку щодо відстоювання національних інтересів і незалежності держави, здатності до спільного життя та співпраці в громадянському суспільстві, здатності до самостійного життєвого вибору та готовності взяти на себе відповідальність, здатності розв’язувати конфлікти відповідно до правових і демократичних принципів.

Метою національно-патріотичного виховання є забезпечення: процесу виховання людини в єдності інтелектуального, морального та громадянського;

- набуття вихованцями історичного й соціального досвіду (громадянська компетентність);

- створення відкритого освітнього простору взаємодії суб’єктів виховного процесу: «батьки – вихованці – класні керівники», «заклад – Полтава – Україна – Європа – Світ»;

- успадкування духовних надбань українського народу, розвиток особистісних рис громадянина української держави та європейська ідентичність (приналежність до загальноєвропейської спільноти);

- національної безпеки України, соціального та інформаційного захисту її громадян; формування культури міжнаціональних відносин, широке ознайомлення вихованців із поняттями «Україна» та «Світове українство», з матеріальними, духовними та культурними цінностями (європейський мультикультуралізм);

Серед основних завдань:

- науково-педагогічне забезпечення єдності фізичного, духовного й інтелектуального розвитку особистості;

- головний урок – урок патріотизму сьогоднішнього дня;

- визначення в освіті пріоритету гуманістично-світоглядних знань, формування цілісного бачення світу й людини в гармонії з природою, Всесвітом, собою;

- розвиток в вихованців почуття відповідальності за збереження національних традицій, звичаїв, культурних надбань, реалізація ідеї «діалогу культур»; створення індивідуального «Я» у його духовній автономності й суверенності та в умінні поєднувати особисті інтереси з державними;

- формування духовно багатої особистості з цілісним уявленням про світ, глибокими патріотичними почуттями та розвиненою національною самосвідомістю майбутнього громадянина України;

- опанування знань про рідну землю, родину, історію Української Держави, виховання почуття гордості за минуле й сучасне на прикладах героїчної історії українського народу та кращих зразках української культурної спадщини; вивчення особливостей українського довкілля, етносу, мови, культури

- виховання правової культури, поваги до Конституції України, Законів України, державної символіки – Герба, Прапора, Гімну України та історичних святинь

- забезпечення духовної єдності поколінь, виховання поваги до батьків, людей похилого віку, турботи про молодших та людей із особливими потребами;

- створення умов для розвитку громадянської активності, високої мотивації до праці як основи конкурентоспроможності громадянина, а відтак – і держави;

- виховання здатності протидіяти проявам аморальності, правопорушень, бездуховності, антигромадської діяльності; забезпечення сприятливих умов для самореалізації особистості в Україні відповідно до її інтересів та можливостей;

- виховання готовності до захисту рідної Землі і України, виконання громадянського обов'язку — військової служби; підвищення статусу національно-патріотичного виховання в українському суспільстві; формування шанобливого ставлення до особистості згідно з Конвенцією ООН про права дитини; посилення ролі сім'ї в патріотичному вихованні учнів профтехосвіти.

Принципи національно-патріотичного виховання:

- принцип природовідповідності у Г. Сковороди має назву «сродності» («Учи відповідно до природи»). Розуміння цього принципу стосується врахування, з одного боку, особливостей дитини та її віку, а з другого, – відповідності навчання законам природи взагалі;

- принцип цілісності означає, що виховання організовується як системний педагогічний процес, спрямований на цілісний та різнобічний розвиток особистості, формування в неї цілісної картини світу;

- принцип особистісної зорієнтованості означає, що загальні закони психологічного розвитку проявляються в кожної людини своєрідно й неповторно;

- принцип національної ідентичності передбачає формування національної самосвідомості через виховання любові до рідної землі, свого народу, шанобливе ставлення до його культури; повагу, толерантність до

культури всіх народів, які населяють Україну; здатності зберігати свою національну ідентичність, пишатися приналежністю до українського народу; брати участь у розбудові та захисті своєї держави;

- принцип родинності – інтеграція педагогічних принципів у сім'ю, родину; дотримання універсальності принципу кола: дитина – родина – нація – вселюдство;
- принцип свободи і прав особистості передбачає становлення морально-етичної шкали цінностей на основі обраних особистістю пріоритетів; виховання внутрішньої свободи, поваги до законів і Конституції України, почуття відповідальності та обов'язку, вміння приймати рішення, готовності відстоювати себе як особистість;
- принцип громадянськості – моральний принцип, який передбачає національну гордість, громадянську відповідальність та готовність служити й захищати Батьківщину.

Отже, серед основних принципів національно-патріотичного виховання засадничим є принцип національної спрямованості виховання, який передбачає розвиток у молоді національної свідомості, любові до України, свого народу, шанобливого ставлення до його культури, здатності зберегти свою національну ідентичність, пишатися приналежністю до українського народу, брати участь у розбудові та захисті своєї держави.

Позакласна робота з національно-патріотичного виховання.

Анкети.

Виховна година на тему «Україна понад усе»

Мета:

поглибити знання здобувачів освіти про Україну, формувати почуття належності до своєї країни, до історії та традицій, розвивати критичне мислення, вміння одержувати та аналізувати інформацію, порівнювати, робити висновки, збагачувати мовлення, виховувати любов до рідного краю, дбайливе ставлення до рідної землі, виховувати духовне багатство особистості, патріотичні почуття приналежності до українського народу, України, до традицій свого народу, української пісні, розширити поняття про єдність, незалежність і суверенність нашої держави, сприяти формуванню національної самосвідомості здобувачів освіти;

розвивати в учнів активну громадянську позицію щодо єдиної, цілісної держави; виховувати майбутнього захисника своєї Вітчизни, любов до рідного краю.

Обладнання: вислови і афоризми відомих людей про патріотизм і єдність), відеоролики «Мій рідний край», «Молитва» плакати «Державні символи України»

Вислови.

Всім серцем любіть Україну свою,
І вічні ми будемо з нею.
В. Сосюра

Свою Україну любіть,
За неї Господа моліть
Т. Шевченко

Споконвічна – рідна земля,
Незалежна – держава моя,
Вічна і завжди єдина
Ненька моя – Україна.
Микола Бук

ХІД УРОКУ

І. Організаційний момент

1. Слово викладача

У всіх людей одна святиня,

Куди не глянь, де не спитай,

Рідніша їм своя пустиня,

Аніж земний в чужині край.

Їм красить все їх рідний край.

Нема без кореня рослини,

А нас, людей, без Батьківщини.

- Як інакше можна назвати землю, на якій ми живемо? (Добір синонімів).

ІІ. Робота над темою виховної години

Тема нашого уроку – **УКРАЇНА ПОНАД УСЕ**

- На сьогоднішньому уроці ми пригадаємо те, що знаємо про Україну, поповнимо свої знання.

- Як ви розумієте прислів'я **«Нема без кореня рослини, а нас, людей, без Батьківщини»?**

Живи, Україно, живи для краси,

Для сили, для правди, для волі!

Шуми, Україно, як рідні ліси,

Як вітер в далекому полі.

1. Бесіда

- Погляньте на карту. Тут багато різних країн. Кожна з них має свою територію – землю, мову (іноді кілька), культуру, історію та традиції, свій день народження, день проголошення незалежності. Це державне свято. Коли його відзначають в нашій країні? *(24 серпня).*

- Що відбувається в цей день? Скільки років нашій незалежній країні?*(23)*

- Кожен народ любить свою землю, робить усе для процвітання своєї держави, її слави, свободи, незалежності. Кожен з нас мріє побачити рідну землю багатою, процвітаючою.

Під рідним небом жайворон співа,

Я радий знати тих пісень слова.

Я слухав, чув: співала та пташина

Одне святеє слово: «Україна».

На рідній полі шепчуть колоски.

Я радий знати тихі їх думки.

Я слухав, чув, як кожна колосина

Шептала тихо слово «Україна».

1 відеоролик «Україна»

2. **Вправа «Мікрофон»**

- Що для вас Україна?

3. На підготовлених аркушах створити **асоціативний кущ** до слова **Україна**

Ми — українці — велика родина,

Мова і пісня у нас солов'їна.

Квітне в садочках червона калина,

Рідна земля для нас всіх — Україна.

2 ролик Ірина Федишин «Лише у нас на Україні»

4. **Робота в парах**

- Кожна країна має свої символи. Які саме?

Символи Української держави

Кожна держава світу, які б народи не жили на її території, має свій ***герб, прапор та гімн.***

Герб – це знак роду, міста, держави. У давні часи герби вибивали на рицарських щитах. По них легше було впізнавати воїна, закутого з голови до ніг у металеві лати. Зараз герби зображують на прапорах, грошах, печатках. Герби бувають різні: на них зображують рослини, звірів, птахів. Цей знак свідчить про те, чим славна держава, що символізує її міцність.

Український народ має ***Герб*** *– тризуб. Це дуже старовинний знак, він прикрашав жезли скіфських царів. За часів київської Русі тризуб став знаком влади київських*

князів. Багато століть тому запровадив його в Київській Русі київський князь Володимир Мономах. Магічне число «ТРИ» символізує повітря-землю-воду, батька-мати-дитя, силу-мудрість-любов.

*Український **Прапор**. Синь рідного неба та золото неозорих ланів переніс наш народ на свій прапор. Кольори ще мають інше значення – «мир» і «багатство», бо народ наш є мирний та працьовитий. Працею здобував він славу рідній землі. Коли злі вороги порушували його спокій, він ставав воїном. А синьо-жовтий прапор кликав до бою, до перемоги.*

***Гімн** – це найголовніша пісня країни. Для Гімну України написані слова, що виражають думки і прагнення нашого народу. Всі найбільші свята українського народу проходять з урочистим виконанням нашого Гімну.*

5. **Викладач**

Ми, українці, повинні пишатися цим,а в Україні стільки гарних міст

<u>3 відеоролик «Це моя Україна»</u>

В. Сосюра писав: «*Любіть Україну у сні й наяву, вишневу свою Україну, красу її вічно живу і нову і мову її солов'їну.*»

Мова рідна з пісні та любові —
Це народ мій викохав таку.
Сотні літ несла вінець терновий,
Птахом билась в клітці на замку.
Та з Парижу, з конкурсу на мови
Гордо йшла в лавровому вінку.
Бентежна, тополина, калинова,
Не випита, не вибрана до дна —
Це наша українська рідна мова,
Немов бандури вічної струна.

Україно моя калинова,
Зачарована пісне моя!
Я закохуюсь знову і знову
У безкраї степи і поля,

У людей, що до сьомого поту

Віддаються в труді до землі,

І, шануючи неньку-Вкраїну,

Свіжий слід прокладуть по ріллі,

Щоб жила, щоб цвіла Україна,

Щоби хліб панував на столі,

Щоб раділи матуся й дитина,

Живучи на вкраїнській землі.

Викладач:

Україна – країна трагедій і краси, країна, де найбільше люблять волю і найменше знали її, країна гарячої любові до народу і чорної йому зради, довгої вікової героїчної боротьби за волю.

Лани просторі, неозорі.

Земля дідів, батьків земля.

Де світять нам вечірні зорі

Й проміння сонця на поля.

Щоб пам'ятали дітей діти

Один мудрець зумів сказать:

Землею не можна володіти -

Землю лиш можна поважать.

4 Перегляд відеоролика «Моя Україна»

- Що запам’яталось? Що привернуло вашу увагу?

6. Робота з віршами

Люблю тебе, Вітчизно,
мила Україно,
Бо щастя жити
ти мені дала.
Для мене ти одна
і рідна, і єдина,
Я все зроблю,

щоб ти завжди цвіла.

Скільки світлих доріг
Ти для мене відкрила
До високих зірок,
У широкі поля.
У мені твоя кров,
У мені твоя сила,
Найдорожча з усіх,
Рідна земле моя.

- Наша земля славиться плодючою землею, працьовитими людьми, багатою природою, дзвінкими піснями. У піснях народ співав про тяжке життя, про рідний край, про любов і свободу. Одна з них – сучасна пісня, яка прославляє рідну землю.

5 відеоролик з піснею «Україна єдина!»

7. Складання сенкана про Україну (за пам'яткою)

III. Підсумок уроку

- Що б ви хотіли побажати нашій країні? (Висловлювання здобувачів освіти).
- Що потрібно робити людям, щоб їхня земля процвітала?
- А що можете робити для своєї країни ви вже сьогодні?
- Я бажаю вам успіхів у навчанні, у всіх ваших справах, бо від успіху кожного громадянина кращою стає вся держава. Давайте любити, цінувати, берегти свій рідний край, робити все можливе для його процвітання.

Пам'ятайте, діти, ви – майбутнє України. То ж своїми знаннями, працею, здобутками примножуйте її культуру, своїми досягненнями славте її. Будьте гідними своїх предків, любіть рідну землю, бережіть волю і незалежність України, поважайте свій народ і його мелодійну мову. Шануйте себе і свою гідність, і шановані будете іншими.

Колосальна і багаторічна справа сучасного державотворення була розпочата на фундаменті, який закладався впродовж віків. За нами – велике героїчне минуле, позначене звитягою і випробуваннями, здобутками і протиріччями, болісними помилками, трагедіями і втратами. І все це – наша історія – провісник майбутньої свободи.

Учень

Молюсь за тебе, Україно,
Молюсь за тебе кожен час,
бо ти у нас одна-єдина, -
Писав в своїх віршах Тарас.
Молюсь,- казав він, щоб у тебе
Не було між людьми війни,
Щоб завжди було чисте небо
На нашій стомленій землі.
Щоб завше у садку смерека
Весняним квітом під вікном цвіла
І прилітали з вирію лелеки,
Щоб гомін хвиль послухати Дніпра!

Я хочу, щоб ми у спільній молитві попросили Бога за Україну мир і спокій!

МОЛИТВА *(Руслана)*

МИ – ЄДИНА КРАЇНА! Незважаючи на усі негаразди, що відбуваються зараз, всі ми прагнемо одного - миру, спокою, міцної та квітучої держави та чистого блакитного неба над головою!!! Я щиро вам цього бажаю!

УКРАЇНА ПОНАД УСЕ!

Анкети

«Визначення толерантності»

Батьківщина для мене – це ----------

Бути патріотом – це означає----------

Бути несправжнім патріотом – це означає ----------

Толерантність – це----------

Толерантність я проявляю у тому,що ----------

Я вважаю, що всі народи світу мають право ----------

Я не вважаю, що один народ ----------

Я вважаю за неприпустиме ----------

Для виховання патріотизму в школі необхідно ----------

Я вважаю, що в школі неможна ----------

Я вважаю, що вчителі мають право----------

Я вважаю, що батьки мають право ----------

Мені ніколи не заборонять ----------

Мені можуть заборонити----------

Анкета для батьків «Визначення толерантності»

Опитувальник для батьків:

Чи прищеплюєте ви своїй дитині патріотичні ідеали?

У чому це проявляється?

Чи вважаєте ви за необхідне обговорювати питання толерантності та патріотизму на батьківських зборах?

Обґрунтуйте свою думку.

Як ви ставитесь до проявів націоналізму та шовінізму?

Чи засуджуєте ви ці питання в родині?

Які, на ваш погляд, заходи мають проводитися в школі з виховання толерантності учнів, виховання в дітях патріотизму?

«Як Ви розумієте патріотичне виховання?»

1. Як Ви розумієте патріотичне виховання?

А) Любов до своєї батьківщини і служіння йому.

Б) Нав'язування ідеології.

В) Не знаю.

2. Як Ви розумієте термін «мужність»?

А) Якості особистості з сильними рисами характеру.

Б) Якості особистості зі слабкими рисами характеру.

В) Мені це незнайоме.

3. Необхідно зараз звертати увагу на патріотичне виховання покоління?

А) Так.

Б) Ні.

В) Не знаю.

4. Що означає для Вас «Родина», «Вітчизна»?

А) Це місце, де народився або виріс.

Б) Це термінологія, що позначає місце народження або місце проживання.

В) Я не знаю, що це означає.

5. Вважаєте ви себе патріотом? У чому це проявляється?

6. Як Ви вважаєте, ким і де має проводитися патріотичне виховання?

А) У сім'ї.

Б) У школі .

В) В сім'ї і в школі.

7. Коли необхідно робити основний упор на патріотичне виховання?

А) З раннього дитинства.

Б) У підлітковому і юнацькому віці.

В) У більш зрілі роки.

8. Піднімалися чи питання про патріотизм у вашому навчальному закладі?

А) Так.

Б) Ні.

В) Частково.

9. Вважаєш ти, що в школі повинен бути окремий навчальний предмет, пов'язаний з патріотичним вихованням?

А) Так, я вважаю, що необхідний такий предмет, який робить упор на патріотичне виховання.

Б) Ні, такий предмет в рамках шкільної програми не потрібен.

В) Вважаю, що патріотичне виховання необхідно проводити в комплексі, а не тільки в рамках одного предмета.

10. Чи є сенс у патріотичному вихованні в наш час?

А) Так, зараз, як ніколи в наш час необхідно патріотичне виховання .

Б) Я не бачу зараз в цьому сенсу.

В) Я не уявляю, що це таке.

11. Чи є в Україні патріотизм?

А) Так.

Б) Ні.

В) Не знаю.

12. Як ви ставитеся до введення в школі спеціального курсу «Основи військово-патріотичного виховання»?

А) Згоден.

Б) Не згоден.

В) Не думав.

13. Хотіли б Ви, щоб у школі проводили конкурси пісень на патріотичну тему?

А)Так.

Б)Ні.

В) Не знаю.

14. Хотіли б Ви брати участь в іграх, змаганнях, зльотах, пов'язаних з патріотичною тематикою?

А)Так, я б брав у них участі.

Б) Ні, мені це нецікаво.

В)Я не знаю.

15. Яку якість виховує в людях патріотичне виховання?

А) Любов до Батьківщини, почуття обов'язку, самовідданість.

Б) Працьовитість, незалежність характеру, акуратність.

В) Інші якості.

16.Знаєте ви історію Великої Вітчизняної війни та її героїв?

А) Так.

Б) Ні.

В) Дуже слабо.

Г) У школі проходили, але я не надав цьому значення .

17. Чи ведуть у Вас в сім'ї бесіди про патріотичне виховання?

А) Так.

Б) Ні.

В) Іноді.

18. Як Ви розумієте: це одне і те ж чи ні: «Бути громадянином означає бути патріотом своєї Батьківщини»?

А) Згоден з цим висловлюванням.

Б) Не згоден.

В) Я можу бути патріотом, але не мати громадянства.

Висновки

Для педагогічного колективу нашого закладу патріотичний напрямок роботи був і залишається пріоритетним. Формування громадянина - патріота України, підготовленого до життя, з високою національною свідомістю, виховання громадян, які здатні побудувати громадянське суспільство, в основу якого були б закладені та постійно втілювалися демократія, толерантність та повага до прав що в групі, закладі, місті, країні все мене стосується все залежить від мене. Патріотизм у сучасному розумінні – це відчуття того, що набуває сьогодні особливого значення. Головною запорукою процвітання держави є національно-патріотичне виховання молоді, частина якої щороку поповнює лави державних службовців. Адже саме вони вносять свої корективи в закони, суспільне життя, етико-моральні засади. Щоб ці реформи не призводили до краху, національно-патріотичне виховання повинно супроводжувати молодь впродовж всього їхнього шкільного та позашкільного життя. Можна багато говорити про виховання молоді, як абстрактної маси, але ті пафосні розмови ні до чого не призведуть. Під словом «молодь» ми повинні вбачати своїх дітей, методику виховання молоді ототожнювати з вихованням власних. Якими б ми хотіли бачити своїх дітей? Чесними; вихованими; добрими; людьми, які поважають старше покоління. Ці якості можна об’єднати в етично-моральну групу, без якої жодне суспільство не існує. Для того щоб виховати ці якості, в Україні в загальноосвітніх закладах викладаються уроки етики, на яких вчителі намагаються привити дітям гуманне ставлення до оточуючих, закласти основи моралі.

Патріотами своєї держави; свідомими громадянами; людьми, які пам’ятають своє коріння й шанують пам'ять предків; громадянами, які готові

в будь який момент віддати своє життя за Батьківщину. Ці якості можна об’єднати в національно-патріотичну групу.

Виховання у молодого покоління почуття патріотизму, відданості справі зміцнення державності, активної громадянської позиції нині визнані проблемами загальнодержавного масштабу.

Патріотизм покликаний дати новий імпульс духовному оздоровленню народу, формуванню в Україні громадянського суспільства, яке передбачає трансформацію громадянської свідомості, моральної, правової культури особистості, розквіту національної самосвідомості і ґрунтується на визнанні пріоритету прав людини. Суспільства, яке функціонує на засадах гуманізму, свободи, верховенства закону, соціальної справедливості, гарантує умови для зростання добробуту народу. Суспільства, яке є єдиним дієвим механізмом розбудови не олігархічної, а народної демократії, правової України, виступає, з одного боку, джерелом опозиції державній владі, а з іншого - взаємодоповнює її, реалізуючи свої розвивальну і контролюючу функції.

Найбільш оптимальним для успішного виховного процесу є простір, в основі якого лежить гуманістичний підхід, демократизм стосунків між здобувачами освіти й класним керівником, збереження автономії кожної особистості, створення умов для самореалізації та гармонізації стосунків із внутрішнім «Я».

Свідченням цього є такі щорічні заходи, як тематичні вечори вшанування видатних українців, «Дні української писемності та мови», «Дні рідної мови», літературно-музичні композиції до дня народження Т.Г. Шевченка, Лесі Українки, дослідження родоводу, фольклору рідного краю.

Як відомо, велике починається з малого. Любов до України починається з любові до рідного дому, рідної малої батьківщини.

У навчальному закладі панує національний дух, усі урочисті заходи проводяться з використанням національної і державної символіки, українського традиційного одягу.

Список використаної літератури

Література:

1. Гевко О. Формування національно-патрітичних рис. / О. Гевко // Рідна школа.-2001. - №11.- с.47-48.

2. Гнатенко С.А. Виховання громадянськості у студентів в системі вищої освіти / С.А. Гнатенко // Вісн. Філософія. Психологія. Педагогіка ; Нац. техн. ун-т України «КПІ». – К., 2003. - №1. – с. 177-182.

3. Концепція національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2015-2019 рр., затверджена на колегії МОН України 26 березня 2015 року.

4. Олекса Воропай - Етнографічні нариси.